

Vážení kolegové . Pokusím se zde věcně reagovat a přispět tak se svojí troškou do mlýna .

Načnu několik témat, které spolu na první pohled příliš nesouvisí, ale opak je dle mého pravdou.

1. Moji revizní technici by rádi, aby jsem jim kreslil skutečné stavy jako podklad pro revizi . Zpracoval jsem tedy PDFko jako základ pro diskusi, která zatím nenastala . Je to výčet z normy 34 1390 s komentáři , kde se snažím shrnout to opravdu podstatné. Na závěr se snažím poukázat nejen na značné rozdíly mezi 34 1390 a 62 305, ale i na to, že mentalita lidí se moc nezměnila a jde-li něco ošulit, tak se to šulí. Pak je tedy problém (např. u dokumentace skutečného provedení)

dopočítat se něčemu pod co by jsem se byl ochoten podepsat. S provozováním dle dříve platných norem (byly-li dodrženy) problém asi nemám. viz závěr

2. K tématu se jde opřít například o článek 5.2.4 a tabulku 3 normy ČSN 62 305-3 ed.2 .

Tam je zcela jasně dáno za jakých podmínek může být vedení přichyceno k plechové střeše.

Otázkou dle odrážky 3 článku 5.2.4 je : co je to přímo ?

Myslím si, že když je pod plechovou střechou/oplechováním hořlavý materiál, tak se nesmí vedení galvanicky spojovat s plechem a naopak by zde měla být dodržena vzdálenost "S" .

To ani nebereme v úvahu zmiňované ocelové konstrukce a vedení pod krytinou .

Oddálený či izolovaný LPS je zde tedy jedinou volbou . viz závěr

Závěr

Jde o peníze , o ty šlo vždy a je jen otázkou kdo si je bude chránit víc . Je to boj více armád na vícero frontách .

- Investor : ten chce co nejvíce muziky za co nejméně peněz a k tomu papír s razítkem, aby byl krytý

- Projektant: Je prvním zranitelným článkem , který by se měl snažit navrhnout plně funkční systém, kde hospodárnost je na posledním místě a nemůže být upřednostněna před bezpečností (potažmo funkčností). Avšak v případě, že investora nedokáže přesvědčit o správnosti svého řešení, tak začíná z norem ukrajoval a nebo je nahrazen někým benevolentnějším .

- Montážník: Ten je tak trochu z obliga a při dodržení montážních návodů výrobce a náležitostí projektu je asi v klidu .

- Revizní technik: Ten kontroluje dílo z hlediska bezpečnosti a zda-li je ve shodě s projektem.

Často se ale opomíná, že revizní technik postupem času dělá revize vždy dvě .

První revize: Ta je jak jsem již popsal o bezpečnosti a shodě s projektem.

Druhá revize: Ta porovnává rozdíly mezi normou v době vzniku a tou aktuální . A podle mě v případě podezření na fušeřinu , tak porovnání i u zařízení nových.

Určitě se zde najdou oponenti mého názoru, ale §2950 zákona č.89/2012 Sb. hovoří jasně .

Na základě tohoto zákona musí postupovat všichni.

Proto uvést rozdíly (norem, provedení atd.) v revizi je nezbytné jinak se revizní technik nedodržením §2950 stává odpovědným.

Po uvedení rozdílů a možných rizik dle §2950 do revizní zprávy by se odpovědným měl stát provozovatel.

V případě škodné události nastupují aktéři z druhé strany barikády a tedy pojišťovna .

Zde likvidátor (dle mého názoru ne vždy dostatečně vzdělaný) nafotí co může a ve většině případů poškozené odškodní . A zde je ten problém. V případě , že vše bylo uděláno správně a tak jak mělo být v tom nevidím problém , ale došlo-li ke škodné události i na perfektním zařízení, tak je chyba asi v pokynech (normách), ale tato varianta se dle mě nestává takřka vůbec. Pak je tu situace , kdy poškozený provozovatel má revizi k zařízení , ale toto zařízení není vyhotoveno správně a ani revize nemá všechny náležitosti a pojišťovna pak stejně škodu hradí.

Jde tedy o boj s větrnými mlýny v podobě pojišťoven, které dle mého vše bezstarostně hradí a tak docílit dodržování norem je obtížné. To je i důvod proč jsem uvedl odstavec 1. a takto by se to dalo aplikovat i na ostatní druhy a typy zařízení. Teprve až soud a boj o velké částky dokáže napomoci odkrytí skutečného viníka.

Přeje-li si tedy zákazník LPS v TOPu, tak zde není problém. Problém nastává při rozhodování podle ceny. Zde i když důkazů o nebezpečnosti je mnoho nepomůže kromě odvolání na normy a důkazy asi nic. Pak je na každém jak svědomitě hodlá postupovat, ale hnání někoho k odpovědnosti se většinou moc nekoná.

Tato laxnost pojišťoven a nevymáhání odpovědnosti tedy nenutí zákazníky postupovat správně a ti této možnosti využívají a upřednostňují nízkou cenu před bezpečností.

I když to co teď napíše může znít hnusně, tak jen velký počet škodných událostí a následná snaha pojišťovny ochránit své finance může zajistit zodpovědný přístup investorů, projektantů a revizních techniků.

Dalo by se toho napsat i mnohem více, ale myslím si, že to podstatné jsem vypíchl. Předpokládám, že snahou nás všech je dělat vše řádně, ale někdy není od věci se otočit, odejít a nechat investory svému osudu. Komu není rady tomu není pomoci.

Jednoduché vysvětlení tedy ve většině případů není.

Snad jsem svůj názor nepodal moc chaoticky.